

המקור בליים

גליון שבועי לזנכי הישיבות בני התורה
המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
גליון ב' פרשת זו התשע"ט

מתודעשים ||| זדשות המקורבים

תמימי דרך: התורה הנלמדת - תורה א

אלפי חסידי ברסלב בארץ ובעולם התחילו בהתחדשות בהליכה עם תורה במסגרת הארגון העולמי 'תמימי דרך' המפיץ את ענין ההליכה עם תורה מספרו של רבינו הקדוש - ליקוטי מוהר"ן. התורה הנלמדת כעת היא תורה א בחלק ראשון - "אשרי תמימי דרך". "דבר בעתו מה טוב" לקראת זמן חורף ארוך של ששה חודשים של לימוד התורה, זה הזמן ללימוד התורות בעיון ולטעום ממתיקות ה'נחל נובע'!

גם כאן בעלון ישנו מדור שבועי על התורה הנלמדת - מדור 'תמימי דרך', בו ניתן להתחיות בעבודת היום והשבע לאור התורה הזמנית, קראו ותחי נפשכם!

חבורת "חניכי הישיבות - ברסלב" בני ברק

בשעה טובה נפתחה חבורה חדשה להליכה בתורות רבינו ולדיבוק חברים! כעת מתחילים בלימוד תורה א - 'התורה הזמנית'. כל החברים המקורבים מב"ב מוזמנים להצטרף לחבורה ולתת את חלקם ונקודתם הטובה! פרטים בגב העלון.

יסוד הזסידות ||| פרק: א

יסודות זסידות ברסלב מתבארים על סדר 'שיר ידידות' לרבי יצחק ברייטר הי"ד

פתיחה

עיקר המטרה במדור זה הוא לבאר בצורה מסודרת את יסודות תורת ברסלב, התבודדות, התחזקות, שמחה, תיקון הכללי, נסיעה לראש השנה, ועוד ועוד, להביא את מקורות הדברים, ולהוסיף בהם קצת ביאורים והוספות כפי הנצרך.

והנה נתפשט מאוד בין חסידי ברסלב "שיר ידידות" שהוא שיר שחיבר הגאון החסיד רבי יצחק ברייטר הי"ד מגדולי חסידי ברסלב בפולין בדור שלפני המלחמה, שיסודו בדרך של שבח הצדיק על דרך הזמר ואמרתם כה לחי על התנא רשב"י, והוא כולל מאוד הרבה כללים ופרטים ביסודות תורת ברסלב.

על כן למען הסדר והתועלת נכתבו הדברים בדרך של פירוש וביאור על ה"שיר ידידות", כשהיסוד והמטרה הוא לבאר כל פרט בפני עצמו, עפ"י המקורות וכנ"ל, בתקוה שיהיו הדברים לתועלת.

ברוך השם אלוקי ישראל אשר לא השביית לנו זואל,
והבדילנו מן תועי בדרכי אל, וקרבונו לכלליות שבעת רועי ישראל:

בענין ההודאה בכלליות ובפרט על ההתקרבות לצדיק

כללות הבית הראשון הוא ההודאה על שקרבנו ברחמינו לצדיקי אמת, ובפרט לרבינו הקדוש הנגמ"ח, ובאמת לא לחינם פתח בהודאה, כי ענין זה של הודאה הוא יסוד גדול ביהדות, והוא עיקר שעשוע עולם הבא כמבואר בדברי רביז"ל [ליקוטי מוהר"ן תניינא סימן ב'] 'פי זה עקר שעשוע עולם הבא להודות ולהלל לשמו הגדול ותבקר ולהפיר אותו ותבקר, שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו ותבקר, פי כל מה שייודעין ומפירין אותו ותבקר ביותר, סמוכים אליו ביותר, פי שאר כל הדברים יתבטלו לעתיד פלם, בבחינת: 'כל הקרבנות בטליו, חוץ מקרבן תודה' (מדרש רבה, צו פרשה ט, אמור פרשה כז, עין שם), שלא ישאר לעתיד, רק בחינת תודה והודאה, להודות ולהלל ולדעת אותו ותבקר, כמו שכתוב (ישעיהו י"א): 'פי מלאה הארץ דעה את ה' פמים לים מכסים', שזה כל שעשוע עולם הבא'.

וענין זה של הודאה הוא יסוד היהדות, ועל כן נקראים איש הישראלי "הודוי", על שם יהודה שכל עניינו הוא הודאה, וזה עיקר הכח של האדם להיות בשמחה, ע"י שמרבה בדיבורי הודאה, וכפי שכותב מוהר"ן [ליקוטי הלכות או"ח הלכות ברכת הודאה הלכה ו אות מז] 'זוה בחינת ויגש אליו יהודה, שעקר התקון על ידי שנתקבץ יהודה ויוסף שהם העקר, בחינת משיח בן דוד שבא מיהודה ומשיח בן יוסף. פי דוד בחינת תהלים שנאמר בעשרה מיני נגינה שהם בחינת שמחה, פי הוא נעים זמירות ישראל, כי התלהבות השמחה שבלב שזה בחינת יוסף בחינת בית יוסף להבה, עקר התגלותו הוא על ידי דבורי תודה והודאה שזה בחינת דוד שרנה להקדוש ברוך הוא בשירות ותשבחות, כי הדבור יש לו כח גדול, ועל ידי זה עקר התגלות השמחה, בחינת שמחה לאיש במענה פיו, וכתב דאגה בלב איש ישמחה ודבר טוב ישמחה. וזה בחינת יוסף רגנות והלל פי דיקא שכל זה בחינת דוד שיצא מיהודה שנקרא על שם הודאה כמו שכתוב הפעם אודך את ה'.

וזה שאמר יהודה ליוסף ודבר נא עבדך דבר באזני אדני, אזנים הם כלי השמיעה, ושמיעה בלבא תליא ששם שרש השמחה בחינת נתת שמחה בלבי, שזאת השמחה מעורר בחינת יוסף שמלהיב הלב על ידי שמנפח ממנו העפרורית. אבל אף על פי כן עקר התגלות וקיום השמחה הוא על ידי הדבור שהוא בחינת דוד שיצא מיהודה כנ"ל. ועל כן אמר יהודה ליוסף ודבר נא עבדך דבר דיקא בחינת דבורים קדושים של שמחת האמונה הקדושה כמו שאנו מתפארין בכל יום ואמרים בפה מלא אשרינו מה טוב חלקנו וכו'.

טעימה מהנזכר... |||

ז"ה ינחמנו"

"עיקר נחמתינו בגלות המר והארוך הזה היא התורה הק', כמו שכתוב "זאת נחמתי בעניי" וכו'. אבל לאו כל אדם זוכה לקבל עצות טובות מהתורה הק' כראוי לו בכל עת מחמת שאין כלי המוחין שלו שלמים ע"י פגם הברית וע"כ יוכל להצטייר אצלו אור התורה להיפך ח"ו בבחינת "לא זכה - נעשית לו סם מות" ר"ל, ע"כ הכל צריכין להצדיק האמת המבאר ומצייר לנו את התורה לטוב.

וזה עיקר תקוותינו ונחמתינו בכל מיני גלות בגשמיות ורוחניות בכלל ובפרט בבחינת "זה ינחמנו ממעשינו" וכו' זה הוא בחינת הצדיק האמת שנקרא זה כמו שכתוב "כי זה כל האדם" וכמארז"ל "כל העולם לא נברא אלא לצוות לזה" וכו'.

וזה עיקר נחמתינו, וע"י הצדיקי האמת האלו המציירים את האור לטוב עי"ז נעשין בכל מקום דרכים ישרים להשי"ת אפילו במקום שהיה מדבר שממה. וכל הדרכים המקולקלים והנבוכים מאד שנמשכו ע"י שלא זכינו לצייר אור התורה כראוי נתישרים ונתתקנים כל הדרכים הנ"ל מקילקולם ע"י הצדיקי אמת שהם בחינת התנוצצות משיח שאז יתיקיים "ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים" במהרה בימינו אמן".

(ליקוטי הלכות, הלכות יין נסך, ד, כח)

השיעורים הקבועים!!

י	חודש חשוון	הדף הימני מסכת מנחות	מסנה ברורה עמוד הימני ידוע	ליקוטי מוהר"ן הלכות ח"ה	ליקוטי הלכות ח"ה	העמוד הימני בזה"ק תיקוני הוהר
ז	ד	סד	חזרה	פז	קסב	יא:
א	ה	סה	שכה, יט-כג	פז:	קסג	יב:
ב	ו	סו	שכה, כד-כח	פח:	קסד	יג:
ג	ז	סז	שכה, כט-לד	פח:	קסה	יד:
ד	ח	סח	שכה, לה-לז	פט:	קסו	יז:
ה	ט	סט	שכה, לח-מב	פט:	קסז	יז:
ו	י	ע	חזרה	צ:	קסח	יז:

התורה הנלמדת בחבורת 'תמימי דרך' העולמית:
ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה א.

נח – איש צדיק

ונבאר העניין למעשה, על פי המבואר שם ובעוד מקומות, והוא אחד מיסודות פנימיות התורה – המבואר בפירוש בדברי הזוה"ק והאריז"ל, וביותר בספרי החסידות, ומרומז בכמה וכמה מקומות בדברי חז"ל בגמרא ומדרשים.

בפסוק נאמר 'וצדיק יסוד עולם', כלומר הצדיק אינו אחד מתוך עם ישראל, ש'הצליח' ו'התקדם' יותר מכולם. אלא כל מהותו הוא עניין אחר לגמרי. והיינו שכשברא השם יתברך את העולם, ברא יחד עמו 'צדיקים', שהם היסוד שעליו עומד העולם - על ידם נמשך השפע לעולם, ועל ידם יגיע העולם לתיקונו.

יסוד העניין מבואר בדברי חז"ל (בראשית רבה ח,ז, רות רבה ב,ג) שהקב"ה נתייעץ עם נפשותיהם של צדיקים אם לברוא את העולם. וביאור העניין שהרי ידוע שהמלאכים קטרגו על בריאת האדם ואמרו 'אל יברא שכולו שקר וכולו קטטה' אבל הצדיקים לקחו על עצמם ערבות להביא את האדם וכל העולם לתיקונו.

וכך, יחד עם בריאת העולם והאדם – נברא בעולם כח של 'צדיק', שהוא השורש של כל העולם, וכולם הם תולדותיו. ותפקידו הוא הן להדריך וללמד את בני האדם באיזה דרך ללכת, ולהאיר בהם כח ועצות איך להתנהג בדרך הראויה. והן – כאשר לא התנהגו כהוגן – לפעול עליהם רחמים, ולהביאם אל תיקונם.

והצדיק הראשון שהיה בעולם – היה נח [ואמנם היו צדיקים גם לפניו, כמו חנוך ומתושלח – אבל לא היו בגדר 'צדיק יסוד עולם' שבכוחם לתקן את העולם, כמבואר ברמב"ן]. והיה בכוחו ובתפקידו לתקן את כל הדור – להדריכם בדרך המוטב, ולעורר עליהם רחמים. והוא לא עשה כן, ולכן נקרא 'רעיא שטיא', כמובא בחז"ל ובזוה"ק.

ולכן נשמתו נתגלגלה במשה רבינו, שכלל בתוכו ששים ריבוא נשמות ישראל כמובא באריז"ל, והוא אכן היה הרועה הנאמן של ישראל "כאשר ישא האומן את היונק" – הוא הוציא אותם ממצרים, הביא להם את התורה, הדריך אותם בדרך הישרה. וכשנפלו – מסר נפשו עליהם להמשיך עליהם רחמים ולתקנם, ואמר 'ואם אין – מחני נא', כלומר, אם אין בכוחי לתקנם, אם כן מה יש לי לעשות בעולם, הרי זהו תפקידי. [ובתיבות אלו מרומז שהוא הגלגול של נח, כי 'מחני' אותיות 'מי נח'].

וכך הוא בכל דור, שמלבד האנשים הכשרים והתלמידי חכמים שיש בעם ישראל – יש בכל דור 'צדיק' שהוא 'יסוד העולם', היינו שעל ידו נמשכים כל ההשפעות לעולם [כמו משה רבינו שעל ידו נמשך המן והבאר והענן], והוא זה שכולל כל נשמות ישראל, ותפקידו לעורר עליהם רחמים שיגיעו כל אחד למקומו הראוי. וכמו שביקש משה רבינו קודם הסתלקותו "פקוד ה' אלוקי הרחות איש על העדה".

וכמובן שיש בזה הרבה דרגות; יש צדיקים שכוללים בתוכם רק כמה נשמות, שהם אלו שצריכים להיות תחתם – לקבל מהם את ההדרכה הנכונה, ולקבל דרכם את ההשפעה הגשמית והרוחנית. יש כאלו שיש תחתם הרבה נשמות [וכמו שאמר רבינו מוה"ר"ן מברסלב על בעל התניא שהוא 'שר האלף', כי יש תחתיו אלף נשמות], וכך יש הרבה הרבה דרגות ובחינות. ויש את הצדיקים המופלגים שהם 'נשמת משה' וכוללים תחתם כל נשמות ישראל, והם באים אחת לכמה דורות, [כמבואר כל זה בפירוש בדברי הזוה"ק והאריז"ל, וסוד ה' ליראין].

ונפקא מינא למעשה – להאמין שיש כח בעולם שנקרא 'צדיק'. וממילא אין מוטל על האדם להסתדר לבדו בעבודת ה', אלא לחפש את הצדיקים בכדי לקבל מהם הארה לנשמתו וגם הדרכה נכונה למעשה, ויחד עם זאת צריך לדעת שלכל נפילה יש תקוה, ולכל מכשול יש תיקון – בכח ובזכות הצדיקים שמוסרים נפשם עבור נשמות ישראל, ובפרט למי שסומך עליהם.

שתי הפרשיות הראשונות שבתורה – כוללים בתוכם זמן ארוך מאד של יותר מאלפיים שנה [לעומת כל שאר הפרשיות שכולם יחד עוסקים בתקופה של כחמש מאות שנה בסך הכל].

העניין מובן על פי דברי חז"ל שחילקו את ששת אלפי שנות קיום העולם לשלושה חלקים: אלפיים תוהו, אלפיים תורה, אלפיים ימות המשיח. אם כן, האלפיים הראשונים שהם 'תהו' אין צורך להאריך ולהרחיב בהם, ואינם משמשים אלא כהקדמה לאלפיים שאחריהם שהם 'תורה', המתחילים מלידת אברהם אבינו.

נמצא אם כן, שפרשת בראשית הוא 'פתיחה' ו'הקדמה' לשאר התורה – ובו מבואר באריכות עניין בריאת העולם, וכל השאר בקיצור. ואחר כך בלידת אברהם מתחיל סדר התורה 'למעשה', ובאמצע נמצא פרשת נח שהוא ה'צוואר' המקשר בין ה'הקדמה' לבין ה'למעשה'.

וכפי שנראה להלן, אכן בפרשת נח מתגלה יסוד שמקשר בין ה'הקדמה' לבין ה'למעשה'. והיסוד – הוא כח הצדיק, וכפי שיתבאר במאמר שלפנינו.

הפסוק הראשון שבו פותח הפרשה – תמוה מאד. תחילת הפסוק הוא 'אלה תולדות נח', ותחת להמשיך ולפרט מי הם תולדות נח, ממשיך הפסוק ומדבר על נח בעצמו 'נח איש צדיק וכו'', ורק בפסוק שלאחריו כתוב 'ויולד נח שלושה בנים' ומפרט את תולדותיו, כשאין לכאורה שום שייכות בין הפתיחה 'אלה תולדות נח' לבין ההמשך 'ויולד נח שלושה בנים'.

ביאור פשט - רש"י ורמב"ן

בדרך פשט ביאר רש"י "הואיל והזכירו סיפר בשבחו", ולפי זה נמצא שההמשך 'נח איש צדיק' אינו פירוש 'אלה תולדות נח', אלא נכתב בדרך אגב. אמנם מוסיף לפרש בדרך אגדה "עיקר תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים", ולפי זה נמצא ש'נח איש צדיק' הוא פירוש 'אלה תולדות נח'.

הרמב"ן מוסיף ומבאר, שהטעם שנצרך להזכיר 'נח איש צדיק' הוא בכדי לספר הטעם שראוי להינצל מן המבול, שזה עיקר הפרשה, ובדרך אגב סיפר גם על תולדותיו, שאף הם ראויים להינצל מן המבול בזכותו. נמצא שעיקר הפסוק הוא לספר בשבחו של נח, ורק בקשר לזה סיפר גם על תולדותיו

הרחבת העניין – אור החיים וקדושת לוי

בדברי ה'אור החיים' הקדוש, ועל דרך זה בספר 'קדושת לוי' – מתבאר יותר העניין, ובדרך דרש. לדבריהם, התולדות האמיתיים של נח היה צריך להיות **כל הדור**, וזאת משום ש'נח איש צדיק', והצדיק הוא 'יסוד עולם' - שכל העולם הם תולדותיו, ויש לו אחריות עליהם, ויש בידו כח לתקנם ולהצילם.

ומשום כך היה לו לקרב את כל דורו להשם יתברך, וגם להתפלל עליהם ולהצילם מן המבול. אלא שהוא לא עשה כך, ולכן לא זכה שייחשב כל דורו 'לתולדותיו', אלא רק בניו ממש שהם 'שם חם ויפת'. ועל פי מתפרש הכתוב כך: הפסוק מתחיל ואומר 'אלה תולדות נח' וכוונתו לשלשת בניו המבוארים בפסוק שלאחריו, וכתב לשון 'אלה' למעט שרק שלושה אלו ולא יותר.

והיינו שבכדי לבאר תיבת 'אלה' ממשיך הפסוק ומפרט 'נח איש צדיק וכו'', ומשום כך היה ראוי להיות שכל הדור הם תולדותיו, ובכל זאת אינו כן אלא רק שלושה אלו.

לעובדא ולמעשה – ליקוטי מוהר"ן

וכן מבואר בליקוטי מוהר"ן (ח"ב סימן טז): "אלה תולדות נח, אלה הם התולדות והבנים של הצדיק, כי דע, שכל הדורות כלם נמשכין מן הצדיק שהוא הראש, בחינת ראש בית".

עבודת היום || פנינים על סדר סדר היום התפילה והמועדים

הנה מתבאר בכללות המאמר הקדוש הזה שהעיקר הוא להסתכל בפנימיות השכל של כל דבר אבל אי אפשר לזכות לזה רק ע"י האמונה שהיא בחינת לבנה, ועי"ז יכול לזכות אח"כ לשכל שמאיר לו בכל דרכיו בבחי' שמש, ומובן מזה בפירוש שהיום הוא בחי' הארת השכל ואי אפשר לזכות להארת השכל שמאיר ביום רק ע"י האמונה שהוא בחי' הלילה שאז הוא הארת הלבנה.

וע"כ עיקר עבודת הלילה הוא בחי' האמונה שזה בחי' ברכת אמת ואמונה שאומרים בערבית, וכמבואר בגמ' בברכות [דף יב ע"א] וברש"י שם שבבוקר הוא בחי' אמת ויציב שהוא הודאה על החסדים שרואים בחוש, ובלילה הוא בחי' אמת ואמונה שהוא הודיה מתוך אמונה שהשי"ת עימנו גם בכל הקשיים והצרות של הגלות, ועל דרך זה כל תפילת ערבית סובב והולך על עניין זה של האמונה בעת החושך.

ואח"כ קודם השינה שהוא בחי' סילוק הדעת והמוחין מקדימים וקוראים קרי"ש שעל המיטה כדי לגלות שאנו מחזיקים באמונה גם בעת הלילה ועי"ז השינה הוא תיקון גדול ודייקא ע"י השינה זוכים להתחדשות הנשמה ולהארת אור יום, כי כשמתחזקים באמונה בעת החושך וסילוק הדעת, הרי האמונה הזאת עצמה היא כלי להשגת אור השכל וכמובן בדברי רבינו ז"ל כאן.

ובהגיע עת חצות לילה צריך לקום ולזעוק ע"ז עצמו שנפל החן דקדושה ועי"ז מבוזה בעולם כל עניין ההסתכלות בשכל של כל דבר, כי מתפשט בעולם הבחי' של היצר הרע שהוא בחינת לא יחפוץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות ליבו, אבל הדרך האמיתית של האיש הישראלי שהיא ההסתכלות והאמונה בשכל של כל דבר, זה מבוזה מאוד כי זה בחי' היצר טוב שהוא איש מסכן וחכם ועליו כתיב ואדם לא זכר את האיש המסכן, כי החן דקדושה נפל מאוד ועיקר החן הוא לדרך של היצר הרע שאינו חפץ בתבונה.

* * *

ואח"כ עוסקים בתורה שע"ז נותנים כח למלכות דקדושה שהיא בחי' האמונה, כי אז הוא עיקר בחי' בניין המלכות ואז צריך ליתן כח למלכות שמכינה עצמה לייחוד שנעשה בבוקר כמובא בליקו"ה מדברי האריז"ל, וע"כ אז מסוגל ביותר לעסוק בתורה, והתורה שלומדים אז הוא עיקר בחי' נתינת כח לשכינה הקדושה.

ובהאיר אור יום שהוא בחי' הארת השכל מתעטפים בטלית ותפילין ומתפללים באופן של הארת הדעת, שזה כל בחי' תפילת שחרית שיש בה אריכות של שירות ותשבחות שהוא בחי' הארת הדעת והסתכלות בשכל של כל דבר, ומקדימים לזה טלית ותפילין, כי תפילין הם בחי' המוחין [וכמובא בליקו"מ ח"ב ס' עז שתפילין הם בחי' המוחין שנשפע לכל אחד בכל יום], אבל צריך להקדים לזה את הטלית שהוא בחי' האמונה הפשוטה, שבכל פינה שפונה נזכר בהשי"ת וכמבואר בשו"ע [או"ח ס' כד], כי אי אפשר לזכות לאור השכל שהוא בחי' התפילין רק ע"י האמונה שהוא בחי' נ' שזה בחינת הטלית וכנ"ל.

ואמנם כל בחינה כלולה מכל הבחינות וע"כ גם בתפילין שבכללותם הם בחי' מוחין, מ"מ גם בזה יש שני בחינות ודרגות, כי יש תפילין של יד ויש תפילין של ראש, כי עיקר ההשגה הוא בבחינת תפילין של ראש שהוא כנגד המח, אבל צריך להקדים לזה תפילין של יד שמניחין על יד שמאל שמרמז על בחי' חושך, שעדיין לא מאיר הדעת בשלימות, וצריך גם שם לקבל על עצמו את אור האמונה, וע"כ צריך שיהא שימה כנגד הלב ששם הוא עיקר מקום ההארת האמונה [ומ"מ הוא בבחי' של אור הדעת כלפי הטלית, כי גם האמונה הזאת היא בדרך של הארת דעת, וע"כ יש בה פרשיות, אבל כלפי תפשי"ר הוא בבחי' אמונה], ורק אחר תפילין של יד זוכים לתפילין של ראש שהוא בחי' הארת הדעת.

ומעיקר הדין צריך לילך בתפילין כל היום, כי איש הישראלי צריך "תמיד" להסתכל בשכל של כל דבר כלשון רביז"ל, אבל בדורות האחרונים שנחלשו הדורות גם זה קשה מאוד וע"כ קשה לנו לקבל את אור התפילין כל היום, וע"כ לובשים תפילין עכ"פ בעת קרי"ש ותפילה, ומזה יש הארה של רשימו לכל היום שנוכל עכ"פ להאמין שיש שכל ופנימיות בכל דבר ועי"ז וכל לזכות לזה מעט לפי ערכו.

על הפרשה || פנינים על פרשת השבוע

היות שכעת - ר"ח חשוון - מתחילים בלימוד תורה א, אמרנו לסמוך התחלה להתחלה - תחילת התורה ולהביא דברים גם על פרשת בראשית.

הנה עיקר עניין ההסתכלות בשכל של כל דבר יסודו בפרשה זו של בריאת העולם, שבזה מתגלה שבכל פרט ופרט מהבריאה יש רזין עילאין וסודות נוראים, שהרי לא לחינם האריכה התורה כ"כ בכל פרטים אלו, ובפרט מה שכתוב בכל פעם שהנה טוב, ובסוף הששת ימים כתיב וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד, ובוודאי אם כתוב שהשי"ת אומר כביכול שהוא טוב מאוד, בוודאי הוא טוב מאוד בתכלית השלימות, וא"כ בוודאי יש שכל ופנימיות נורא בכל דבר, ובאמת בפנימיות התורה מתגלה בפסוקים עצמם מעט מהרזין עילאין שיש בכל דבר בבריאה, והצדיקים זוכים להשיג את כל פרטי הבריאה [וכמובא בליקו"מ ס' יז שהצדיק משיג את הטעם בכל פרטי הבריאה שהכל מכוון כנגד ההתפארות של ישראל בכללות ובפרטות ובפרטי פרטיות], וכן מבואר בדברי רביז"ל שיש הרבה סודות בפסוקים אלו של מעשה בראשית [יעו"י בחגיגה דף יג ע"א], וכן בזה"ק מתבאר קצת מהרזין עילאין שבמעשה בראשית שכל זה הוא בחינת השכל שיש בכל דבר, אבל אצלינו העיקר הוא בחינת האמונה בזה שיש שכל ופנימיות בכל פרט בעולם, וגם אצלינו יסוד עניין זה הוא מכח הפרשיות של בריאת העולם שמזה אנו מבינים ויודעים שבכל פרט בבריאה יש רזין עילאין וגילוי אלקות נורא וכנ"ל.

זהו בחינת שבת שהוא בחינת אמונה, כי בכל שבת מאיר מאוד האמונה בכללות, ובפרטות על עניין זה של בריאת העולם בששת ימי המעשה שנכלל בזה מה שכל פרט הבריאה הוא טוב מאוד והיינו שיש בו פנימיות נורא ורזין עילאין וכנ"ל.

זהו מה שמבואר בהמשך הפרשה שהד' נהרות יוצאים מגן עדן ומהם נמצא השפע בבריאה, ואפילו זהב ואבנים טובות שרשם מזה וכמבואר בלשון הפסוקים, מכל

זה מתגלה שאין שום דבר בעולם שאין לו שורש, וגם כל השפע הגשמי והמעלה של זהב ואבנים טובות הכל שרשו בנהרות שיוצאים מגן עדן [ששרשם בבחי' ד' אותיות הוי"ה כמובא בליקו"מ ס' ח'], כי בכל דבר יש פנימיות ושורש.

ואולי בזה יתבאר ג"כ עניין חטא עץ הדעת, כי עניין חטא עץ הדעת טוב ורע הוא מה שרצו להשיג בשכלם יותר ממדרגתם [וכמובא בליקו"ה ה' נפילת אפים הלכה ד' יעו"ש באות י' ובאות יד, וכן מובן מדבריו בעוד כמה מקומות], כי באמת השכל הוא אור גדול מאוד וא"א לזכות אליו אלא ע"י בחי' נ' שהוא בחינת אמונה פשוטה ורק עי"ז זוכים אח"כ להארת אור השכל, וע"כ נאסרו באכילת עץ הדעת כי עדיין לא היה להם כלים של אמונה לקבל את אור הדעת הזה [וע"כ מובא שאם היו ממתנינים עד שבת שוב היה מותר לאכול מעץ הדעת, כי שבת הוא הארת האמונה וע"י שהיה להם את הכלי הזה של האמונה היו יכולים לקבל את האור של עץ הדעת בלי ליפול מזה], אבל הנחש פיתה את חוה לאכול מהעץ עכשיו כי הוא נחמד למראה ותאוה לעיניים, זה בחי' לא יחפוץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות ליבו המובא במאמר, כי הכסיל רוצה להבין הכל מידי, ומזה בא הפגם הנ"ל [ובוודאי שאין לנו שמץ השגה בכל עניין חטא עץ הדעת טו"ר אלא שכיון שהוא כתוב בתורה מוטל עלינו החיוב ללמוד מזה עפ"י מה שמלמדת התורה ועפ"י מה שמבארים הצדיקים].

וע"ז נתקללו בזעת אפיק תאכל לחם ובעצב תלדי בנים, ובוודאי שכל עניין העונש הוא בחי' תיקון ולא עונש בעלמא, והמובן לכאן שזה גופא התיקון מה שהבירור נעשה קשה יותר, הן בפרנסה והן בבנים, וע"י שמתחזקים לידע ולהאמין שבוודאי יש בכל זה שכל ופנימיות, וכל העסק של קושי הפרנסה וצער גידול בנים הכל הוא בירור ניצוצות ויש בזה פנימיות נורא, עי"ז גופא נמשך התיקון של האמונה בשכל של כל דבר ועי"ז נוכל להשיג לעתיד את השכל והפנימיות שבכל דבר [שזה עיקר סודות התורה שיתגלו לעתיד], וכן מבואר בכמה מקומות שדייקא ע"י הירידה לאותו עניין עצמו מתקנים את הפגם [יעו"י ליקו"מ ס' ז' שעי"י פגם בתפילה נופלים

למצרים שהוא היפך התפילה וע"ז נעשה התיקון, ויעו"ל בליקו"ה הל' ברכת הריח
ה"ד אות מה שמבאר את יסוד העניין בזה].

ואולי יתבאר בזה ג"כ בחינת קין והבל כי קין הביא מהפסולת כי אמר שמאי נפקא
מינא כלפי הבורא יתברך בין טוב לפסולת, הרי הכל פסולת אצלו, ואף אם יש עניין
בקרנן, אין חילוק בין אם מביא מהמובחר או לא, אבל הבל הבין שבכל דבר יש
פנימיות וממילא גם במובחר והפסולת בדבר גשמי יש לו שורש גבוה מאוד עד
שגם כלפי תיקון הקרבן עצמו יש בזה חילוק [מלבד בחי' הכבוד כלפי הקרבן שזה
הביאור הפשוט בעניין זה אבל להנ"ל יובן בזה עומק נוסף].

וסיום הפרשה ונח מצא חן בעיני ה', כי נח זכה לבחי' החן דקדושה, ע"י שהיה
מסתכל על כל דבר בעיני ד', היינו בעיניים של אלקות, כי הסתכל בשכל של כל
דבר וראה בכל דבר את הפנימיות והאלקות שבזה, וע"ז זכה לחן [ויעו"ל בקדושת
לוי קצת מעין זה].

פרשת נח

הנה כל המאמר הקדוש הזה עוסק בעניין חיבור הח' והנ' עד שנעשה מזה "חן",
ע"י העסק בהסתכלות בשכל והחכמה שבכל דבר שהוא בחי' ח', מתוך קבלת עול
ואמונה פשוטה גם בעת הקטנות שהוא בחי' נ', וע"ז מתקבלים התפילות ונעשה
בחי' "נחת", בבחי' דברי חכמים בנחת נשמעים.

ואותיות בולטות ומצטרפות עד שממילא מובן לכל אחד שזה בחינת נח שהוא
אותיות חן, ומקרא מפורש ונח מצא חן, היינו שזכה לחן דקדושה, ועפ"י דברי רבינו
ז"ל יובן שמה שזכה לזה הוא ע"י מה שהסתכל בשכל של כל דבר מתוך אמונה
שיש בכל דבר שכל ופנימיות עד שזכה לבחי' חן [וכדכתיב ונח מצא חן בעיני ד',
והיינו שהיה מסתכל בבחי' עיני ד', בעיניים של אלקות וכמוש"כ בפר' בראשית].

ועל כן ע"י נח באה טובה לעולם ע"י שתיקן להם מחרשות וכן לא היתה האדמה
מצמיחה קוצים במקום חייטים כמובא ברש"י, כי נתתקן העולם קצת מקללת אדם
הראשון, כי עיקר הפגם היה מה שלא הסתכלו בשכל של כל דבר מתוך הצמצום
של האמונה [וכמו שנתבאר בפר' בראשית], ונח עסק בזה ביותר עד שזכה לחן
וע"כ גם בכללות העולם נתתקן העולם ויצא מקללת אדם הראשון כי הא בהא
תליא.

וזה מה שהיו מבזים את נח מאוד כמבואר בגמ' [סנהדרין קח ע"ב] ובמדרש
[בראשית רבה פרשה ל, סימן ז], זה בחי' מה שמבואר במאמר שבעולם הזה

בדרך כלל החן והחשיבות האמיתית נופל אל הסטרא אחרא, ומי שזוכה לחן
האמיתי דקדושה, דייקא הוא מבוזה בעיני העולם.

ויעו"ל עוד במדרש [בראשית רבה פרשה לג, סימן ב] 'עיר קטנה ואנשים בה מעט
ובא אליה מלך גדול, עיר קטנה זה העולם, ואנשים בה מעט זה דור המבול, ובא
אליה מלך גדול וסבב אותה זה הקדוש ברוך הוא, ובנה עליה מצודים גדולים וכו',
ומצא בה איש מסכן וחכם, זה נח, ומלט את העיר בחכמתו ויעל עולות במזבח,
ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא, אמר הקדוש ברוך הוא אתון לית אתון
מנהרים ליה אנא מנהר ליה שנאמר ויזכור אלקים את נח', והוא מתוק מדבש עפ"י
הנ"ל כי מבואר בדברי רביז"ל שזה בחי' היצר טוב שהוא בחי' איש מסכן וחכם,
וזה עצמו מה שהצדיקים שעוסקים בתורה ובהסתכלות בשכל של כל דבר עד
שזוכים לחן דקדושה, דייקא הם מבוזים ושפלים, כי הם בבחי' איש מסכן וחכם
שעליהם נאמר 'אדם לא זכר את האיש המסכן ההוא'.

ועיקר חטא דור המבול היה בבחינה זו של לא יחפוץ כסיל בתבונה כי אם
בהתגלות ליבו, וע"כ הלכו אחר תאוותיהם כי לא הסתכלו בשכל של כל דבר ולא
האמינו שיש שכל ופנימיות בכל דבר וע"כ נפלו מאוד עד שנגזר עליהם כליה.

ואולי יש להמתיק בזה מה שמובא שהיה כל אחד גוזל מעט ממי שבא למכור עד
שנגמר לו כל הסחורה שהביא, כי בהסתכלות פשוטה חיצונית, היה להם טענה
שלא חסרו לו כלום אלא לקחו לו רק מעט [ובוודאי זה טעות כי סו"ס זה מחסרו
לבסוף, אבל יש כאן מקום לטעות], אבל אם היו מסתכלים בפנימיות השכל שבכל
דבר היו מבינים שגם עניין גזל יש בו רזין עילאין ולא רק מה שמחסרו ממון [ויעו"ל
ליקו"מ סי' נד שכל חד יש לו את החפצים ששייכים לשורש נשמתו, וממילא מובן
שעניין גזל הוא נורא מאוד ואף בכל שהוא כי פוגע בשרשי הנשמות, ויעו"ל עוד
ליקו"מ סי' סט בביאור חומר עוון גזילה עפ"י פנימיות העניין], אבל מחמת שלא
הסתכלו בפנימיות שבכל דבר וע"כ נפלו בזה מאוד.

ועפ"י זה מתבאר היטב מה שמובא שהיה טענה על נח במה שלא התפלל על בני
דורו, כי אם היה מתפלל היה פועל המתקת הדין, כי כיון שזכה נח לבחי' חן, הרי
ע"ז מתקבלים התפילות בבחי' דברי חכמים בנחת נשמעים, וע"כ היתה תפילתו
נשמעת והיה ממתיק הדין [ובאמת מובן בזה"ק בראשית דף כה שמה שלא
התפלל הוא מחמת שסבר שנשמות אלו אין להם תיקון כי הם בחי' ערב רב, אבל
באמת היה בכוחו להמשיך גם להם תיקון, וע"כ חזר אח"כ בנשמת משה שמסר
נפשו לתקן גם את הערב רב, ובגלותא בתראה מוסר נפשו ע"ז ביותר עד שיתקונו
כולם וכמובא בתיקו"ז דף נה ע"א, יעו"ש ואכמ"ל].

ליקוטי מוהר"ן - זה מדבר אלי!! זה לא סלוגן זה דרך זויים!!

זכורות שיעורים ובתי-כנסת למקורבים!

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה חבורת חניכי הישיבות ב"ב	יום ראשון בשעה: 7:40 בערב	0548487317
בני ברק קרית הרצוג	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00 ובכל ליל שבת מנכריים	0548496139
בני ברק	התחזקות	רבינים שונים	יום שני בערב לבחורים	0548517128
בית שמש	חבורה ללימוד לקוטי מוהר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387
קרית ספר	בית מדרש 'נצח ישראל!'	תפילות \ שיעורים \ מלווה מלכה ועוד	רח' מסילת יוסף 34	(מאחורי 'בר כל')

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון האימייל, למוקדי הפצה, ולפרסום בגליון
פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 72
או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM
* * *

ניתן לתרום \ להזמין את הגליון עד לבינתכם דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות':
0732757000 בשלוחה: 11318 (בכל האופנים יש לציין: עבור עלון המקורבים, וכשהתרומה היא דרך
הטל' יש להשאיר הודעה לאחר מכן בקו המקורבים הנ"ל בשלוחה 72 על סך התרומה, ושהיא מיועדת
לעלון זה) תזכרו למצוות!
* * *

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום
עיר! (אפשר שם וכתובת בדויים, ולציין זאת), עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות
באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות. גם טכניות). בהצלחה!!

קו 'המקורבים' - זוגיכי הישיבות בני התורה
המקורבים לאורו של רביה'ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
077-31-40-331

שלוחה: 1	הודעות ועדכונים.
שלוחה: 2	לשמיעת הגליון הנפלא 'הקבוצ'.
שלוחה: 3	לשיעורים וכנסים שנמסרו למקורבים.
שלוחה: 4	1 - שיחת חברים \ הודעות מאזינים. 2 - להשאת הודעה למאזינים. 3 - לשלוחת 'הליכה עם תורה' - חבורת תמימי דרך'. 4 - למענה ויעוץ.
שלוחה: 5	סיפורי התקרבות וראיונות.
שלוחה: 6	1 - פניני ליקוטי מוהר"ן על התורה. הרב שרגא זילברמן; 2 - שיעורים בליקו"מ. 3 - שו"ת ברסלב. 45 - שיעורים מכלל משפיעי אנ"ש. 6 - שיחות ומכתבי מוהר"א"ש. 7 - הזוה"ק בלש"ק. 8 - דברי גדולי ישראל במעלת לימוד עמוד היומי בזה"ק.
שלוחה: 7	1 - שיעורים ברחבי הארץ. 3 - חבורות ברחבי הארץ. 2 - להשאת הודעה לביקוש שיעור או חבורה.
שלוחה: 8	1 - קוי תוכן נוספים (מרכזיות: ברסלב \ פנימיות התורה \ האמונה). 2 - שירי ברסלב. 3-4 - שירים כלליים. 5 - שירי 'דרשו'. 6 - תיקון הכללי בניגון.
שלוחה: 9	1 - שידור חי.
שלוחה: 0	0 - הודעות קבועות ונחוצות.

אמר רבינו הקדוש: 'רציתי שהענין שלי יתפשט בכלבות האנשים המתמידים בעבודתם כאנשי ליטא!!'
(שיזו ערפי קודש' זו"ב, סימן ז"ר)